

[Kyed.]

Margarineproduktionen ikke begrænses, men paa dette Spørgsmaal fik vi i Udvalget ikke noget reelt Svar, og jeg vil derfor her gentage det Spørgsmaal, som findes paa et af Bilagene under Punkt 6: Hvorledes sikrer man det øgede Kvantum Smør afsat, naar der ikke skal foretages Begrænsning af Margarineproduktionen? Det ugentlige Forbrug af Margarine er ca. 1,3 Mill. kg, og hvordan kan noget praktisk tænkende Menneske mene, at man skulde kunne forøge Forbruget af Smør med 600 000 kg, uden at dette Margarineforbrug paa 1,3 Mill. kg gaar ned? Denne Nedgang mener vi maa være sikret gennem en Begrænsning af Margarineproduktionen, for ellers har man ingen Garanti for, at vi i de Uger, hvor Udlandet ikke kan optage³ vor Overskudsproduktion af Smør, kan faa den manglende Eksportmængde afsat paa Hjemmemarkedet.

Med Henblik herpaa har vi stillet vort Ændringsforslag, i hvis § 4 man finder en Bestemmelse om, at Ministeren i Halyaaret fra Marts til August fastsætter efter Indstilling af Landbrugsministeriets Smør-eksportudvalg Størrelsen af den Margarinemængde, der i de enkelte Uger maa bringes paa Markedet herhjemme. Smør-eksportudvalget vil selvfølgelig ikke kræve nogen Begrænsning af Margarinens, saa længe der er Mulighed for Afsætning af Smør til de forskellige Omraader, men glipper denne Afsætning og Smørret maa holdes tilbage, bør der selvsagt være skabt Mulighed for Smørrets Anvendelse paa Hjemmemarkedet, og derfor maa der skabes et Sammenspil mellem det Organ, Smør-eksportudvalget, som repræsenterer Smørhandelen, og et Organ for Margarineindustrien for derigennem at undgaa unødigt Spild af Værdier for en af Parterne eller delvis Spild for begge Parter. Her er den bedste Lejlighed for Ministeriet til at etablere det Kræfternes Sammenspil, som den højtærede Statsminister paa andre Omraader erklærer sig som en ivrig Tilhænger af.

Den anden Side af Medaillen, nemlig Forbrugernes Stilling, har vi ogsaa taget tilbørligt Hensyn til i vort Ændringsforslag, idet vi foreslaar, at den højtærede Landbrugsminister i det Omfang, han skønner det nødvendigt, nedsætter Smørprisen for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Og Dækning herfor har vi anvist ved at foreslaa, at Landbrugsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Finansministeren at paalægge indførte Raastoffer til Margarin en Afgift, idet denne

Afgift saa kan bruges til Nedsættelse ikke alene af Smørprisen, men ogsaa af Margarineprisen for mindre bemidlede.

Saa vel billigt Smør som billig Margarine skal i saadanne Tilfælde fordeles til de enkelte Kommuner i Forhold til Antal Sygekassemedlemmer, hvorefter Kommunerne kan fordele det videre gennem Udstedelse af Kort. Nu ved vi vel, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet baade ved første Behandling og i Dag har givet Udtryk for en vis Afsky for Kort som Fordelingsgrundlag, men en saadan Afsky har den højtærede Landbrugsminister ikke, tværtimod, han er enig med mig i, at man kan anvende Kort. Vi spurgte nemlig i Udvalget den højtærede Minister om, hvorledes han tænkte sig Fordelingen af det billige Smør foretaget, og da svarede den højtærede Minister, at man tænkte sig at bringe Kortsystemet i Anvendelse. Jeg formoder da, at Flertallets Ordfører har overvundet sin Modvilje mod Kortsystemet.

Ved det af Venstre stillede Ændringsforslag opnaar man med Hensyn til den mindre bemidlede Del af Befolkningen det samme som efter den højtærede Ministers Forslag, Modsætningerne mellem de to Forslag finder man dér, hvor Spørgsmaalet trænger sig paa, hvem der skal betale Gildet. Ministerens Forslag anviser Landbruget som den betalende Part, hvorimod vort Forslag anviser et betydeligt bredere og mere rigtigt Grundlag at foretage Betalingen paa. Vi kan nemlig ikke anerkende, at Landbruget kun skal have den af Ministeren foreslaaede Pris for den Del af Smørret, der leveres til Hjemmemarkedets normale Forsyning. Man faar for øvrigt i Flertallets Betænkning ikke nogen som helst Anvisning paa, hvad man forstaar ved „Hjemmemarkedets normale Smørforbrug“. Dernæst anfører Flertallet yderligere i Betænkningen, at et af Formaalene med Lovforslaget er at skaffe Produktionsprisen for denne Normalforsyning af Hjemmemarkedet med Smør, og dette Formaal opnaar man gennem det foreliggende Regeringsforslag. Denne Betænkning fra Flertallet er for øvrigt ganske interessant; den angiver som Formaal at fremskaffe Produktionsprisen for den normale Levering af Smør til Hjemmemarkedet — ganske interessant særlig for Ordføreren for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Fogh, der ved første Behandling af Forslaget her i Rigsdagen vendte sig meget skarpt imod saavel Det konservative Partis Ordfører som undertegnede, fordi vi nævnte Produktionsprisen som Formaal. Det ærede Medlem Hr. Fogh brugte stærke Udtryk imod os, fordi